

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1869/2016
24.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА ..., чији је пуномоћник Милорад Поповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Данило Николић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3958/16 од 22.06.2016. године, у седници одржаној 24.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3958/16 од 22.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 21242/10 од 04.07.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 33.748.759,00 динара са законском затезном каматом по стопи одређеној Законом о висини стопе затезне камате и то на износ од 16.808.760,00 динара почев од 15.09.2005. године до исплате, а на износ од 16.939.999,00 динара почев од 12.10.2005. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 661.500,00 динара.

Допунским решењем Вишег суда у Београду П 21242/10 од 24.12.2015. године одбијен је предлог за прекид поступка према туженом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3958/16 од 22.06.2016. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе туженог и потврђена првостепена пресуда и допунско решење Вишег суда у Београду П 21242/10 од 24.12.2015. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као продавац са туженим као купцем дана 16.06.2005. године закључио уговор о купопродаји чији је предмет продаја две железничке локомотиве. Уговорена је купопродајна цена у износу од 400.000 евра у динарској противвредности коју тужени није исплатио по испостављеним рачунима од 15.09.2005. године и 12.10.2005. године, иако су локомотиве испоручене. Као акционар фабрике „ВВ“ ... тужени је у поступку приватизације ове локомотиве унео у наведену фабрику као средство докапитализације, ушле су у круг фабрике и оперативно су ангажоване за њене потребе. Тужилац је у једном периоду исте те локомотиве закупио од „ВВ“ а касније их и купио за 190.000 евра.

Правилно су нижестепени судови на основу овако утврђеног чињеничног стања применом чл. 17, 307, 324, 467. и 516. Закона о облигационим односима, усвојили тужбени захтев и обавезали туженог на исплату уговорене купопродајне цене.

Према члану 467. ЗОО, продавац је дужан предати ствар купцу у време и на месту предвиђеном уговором (1). Продавац је извршио обавезу предаје купцу, по правилу, кад му ствар уручи или преда исправу којом се ствар може преузети (2).

Према члану 516. став 1. ЗОО купац је дужан платити цену у време и на месту одређеном у уговору.

И по налажењу Врховног касационог суда тужени је, у ситуацији када је тужилац, у смислу члана 467. Закона о облигационим односима, испунио своју уговорну обавезу и предао му потребне исправе за пренос права својине на локомотивама као и саме локомотиве, дужан да исплати уговорени новчани износ на име купопродајне цене по испостављеним рачунима, који није исплатио, иако је, у складу са чланом 516. ЗОО, био дужан да то учини.

Имајући у виду наведено, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Наводима ревизије којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку се у ствари оспорава утврђено чињенично стање што у смислу члана 407. став 2. ЗПП не може бити ревизијски разлог.

На основу изнетог применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић